

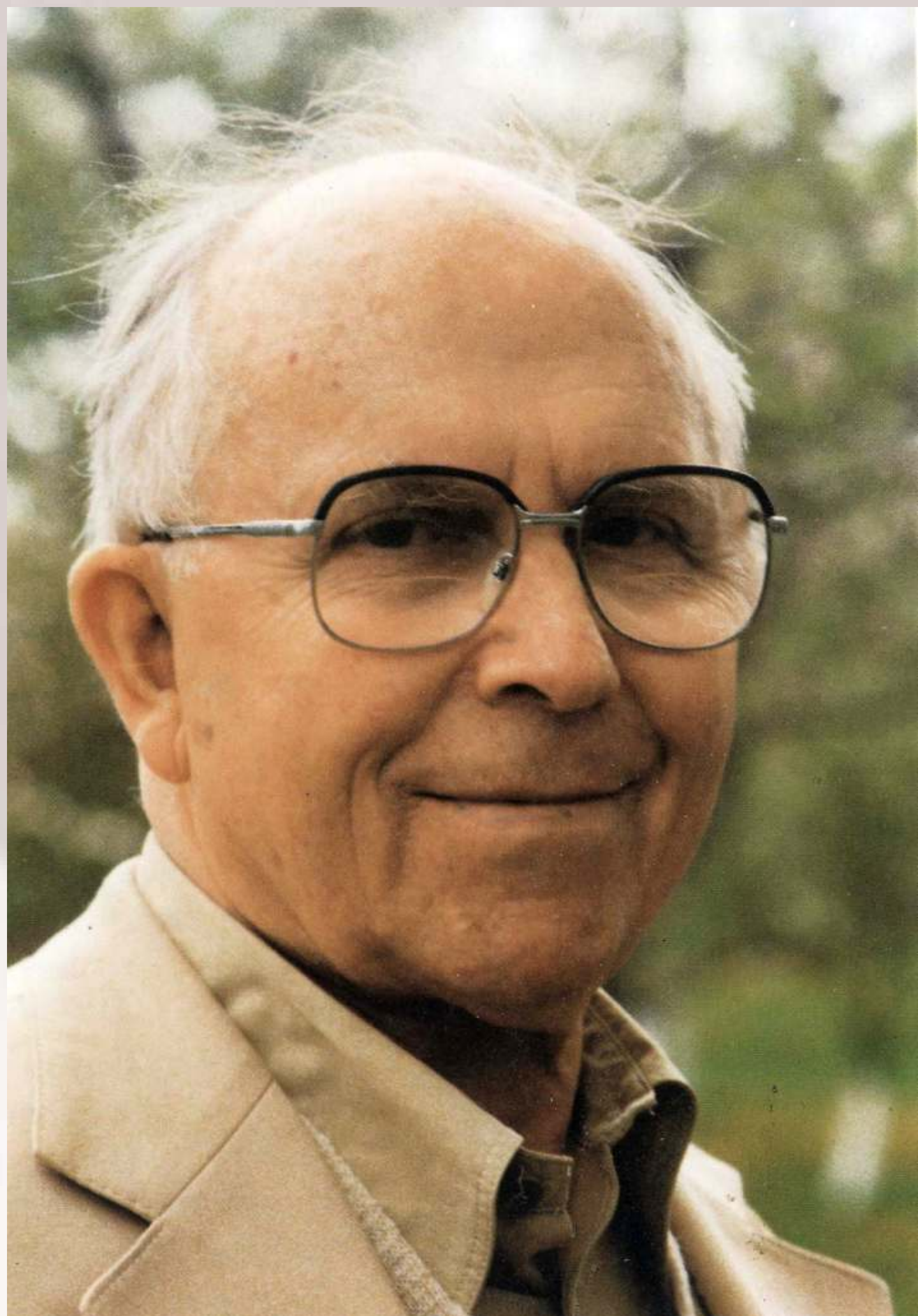
DRUGIČ POROČENA

Mira Mihelič

V času, ko je nastajala njena drama Ogenj in pepel, je srečala slikarja in grafika Franceta Miheliča. Ob osebni izkušnji boleznin nato srečnim izidom, se je v Miri nekaj prelomilo. Spoznala je, da ji je podarjeno novo življenje. Odločila se je za ločitev od moža, s katerim sta bila takrat že boleče odtujena.

Ni bilo dobro misliti na smrt, bala sem se je, kakor še nikoli, ponoči sem se, ležeč v postelji, dotikala s prsti svojih nog, komolcev in telesa in si zamišljala, kako bo, ko to ne bo več živo, ko bo vse le še gnijoče tkivo in potem mrtva materija, kosti, prst, nič, ne več jaz, niti več moje telo. Zavedela sem se, da si ne želim živeti le zaradi otrok, ki me potrebujejo, in zaradi stvari, ki jih želim še napisati, temveč tudi zato, ker sem zaljubljena. Kako nemogoče in nespodobno za žensko v mojih letih! Bilo mi jih je šestintrideset in to je prišlo nadme kot pozna bolezen, stanje zaljubljenosti bi moral človek preboleti v mladosti tako kot ošpice, ampak kakor so ošpice smrtno nevarne v zrelih letih, tako je tudi s tisto drugo boleznijo. Da, bolezen je, sem si govorila, in minilo bo. Tako, kakor bo mogoče prav kmalu minilo tudi moje življenje. Vendar upanje ne mine, ne moreš se mu odpovedati. (Mira Mihelič, Ure mojih dni)

Poročila se z veliko ljubeznijo svoje odrasle dobe, Francetom Miheličem. Pri štiridesetih je rodila Franceta mlajšega, ki nam je bolj znan kot Puhek iz njene zbirke pripovedi za otroke.

Nekega lepega poletnega popoldneva sva šla s Francetom na Rožnik v spremstvu prijateljev Mateja Bora in Filipa Kalana Kumbe. Eden od njiju, ki je gledal, kako zaverovano strmiva drug v drugega, je napol v smehu rekel: »Zakaj pravzaprav se ne poročita?« (Mira Mihelič, Ure mojih dni)

Miheličeva, ki je bila že za časa življenja uveljavljena ter znana pisateljica, je zapisala, da so resnično veliki ljudje osebno skromni in preprosti ter da se v nadutost odevajo tisti, ki jim veličine manjka, pa morajo svoje vloge igrati, da bi preslepili ne le druge, temveč tudi sebe. Predvsem pa je Mira Mihelič verjela v poslanstvo umetnosti. »Umetnost je bog,« piše v njeni avtobiografiji.